

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

มันอยู่แบบอิสระพระเหล่านี้ละ

ก่อนจึงหัน

พระพุทธานุชาลงในจุดจิตตภาวนาจะให้ฟังทราบทั่วหน้ากันว่า พุทธศาสนาลงที่จุดไหน ลงที่จิตตภาวนา พระพุทธเจ้าตรัสรู้ด้วยการภาวนา พระสงฆ์สาวกที่เป็นสภะของเรา สงฆ์ สรณิ คจฺฉามิ ตรัสรู้ธรรมด้วยจิตตภาวนา จิตตภาวนาจึงเป็นของสำคัญมากที่สุด ศาสนาถ้าไม่ลงในจิตตภาวนาก็ไขว่คว้าไปตามกิ่งก้านสาขาดอกใบ ไม่ได้มาถึงลำต้นก็ไม่เห็นตัวจริงความจริง ที่กล่าวเหล่านี้พากันจำให้ตี ให้ไปภาวนาดูซิ พระพุทธเจ้าหลอกโลกจริง ๆ เหรอ เห็นตั้งแต่กิเลสมันหลอกสัตว์โลก หลอกตลอดเวลา ทุกตัวสัตว์

ธรรมะเป็นของจริงตลอดมา แต่ไม่มีใครไปยึดไปถือเอามาเป็นข้อปฏิบัติ เพื่อกำจัดสิ่งที่เป็นภัยภายในจิตใจ โลกจึงรุ่มร้อนทั่วหน้ากันหมด ที่ไหนเจริญ เอามาหลอกธรรมดูซินะ หรือเอามาอวดธรรมดู ว่าบ้านใดเมืองใดประเทศใดหรือโลกใดเจริญ เอามาแข่งธรรมของพระพุทธเจ้าดูซิ ราบเลย ไม่มีที่ใดที่จะมาแข่งได้เลย จึงเรียกว่าตรัสรู้โดยชอบ ไม่ผิดไม่พลาด สิ่งที่เป็นภัยภายในใจท่านเรียกว่ากิเลส คือความมัวหมองมืดตื้อ เป็นพินเป็นไฟภายในหัวใจของสัตว์นั้น ศัพท์ธรรมะท่านให้ชื่อว่ากิเลส คือความเศร้าหมองมืดตื้อและเป็นภัย เป็นพินเป็นไฟอยู่ภายในใจของสัตว์โลกทั่วๆ ไป ท่านเรียกว่ากิเลส

ธรรมคือเครื่องชักฟอก ธรรมเป็นธรรมชาติที่เลิศเลอ นำมาชักฟอกสิ่งมัวหมองมืดตื้อทั้งหลายภายในจิตใจให้ค่อยสว่างกระจ่างแจ้งขึ้นมา จะได้มองเห็นเหตุเห็นผล เห็นบาปเห็นบุญ เห็นคุณเห็นโทษ เห็นที่สูงที่ต่ำ ที่ควรไม่ควรขึ้นภายในใจของผู้มีธรรม ถ้าไม่มีธรรมในใจนี้หัวชนลงไปหัวแตกก็ยังไม่เห็นสิ่งที่ตนชนนั้นคืออะไร ก็คือกิเลสนั้นแหละ มันเอาให้หัวแตกใจแตก ตกนรกอเวจีตั้งกับตั้งกลับมานั้นแหละ พระพุทธเจ้ามาสั่งสอนสัตว์โลกเพื่อรื้อถอนขึ้นมาจากสิ่งเป็นภัยทั้งหลายเหล่านี้ ให้พากันนำไปปฏิบัติ

จิตตภาวนาเป็นสำคัญมากที่สุด คำว่าจิตตภาวนาคืออบรม คอยมองดูความเคลื่อนไหวของใจ เช่นท่านสอนให้ภาวนามีคำบริกรรมกำกับใจว่า พุทโธบ้าง อัมโมบ้าง สังโฆบ้าง หรือมรณัสสติบ้าง ตามแต่คำใดที่จะเป็นเครื่องเตือนสติให้รู้เนื้อรู้ตัว ท่านให้นำคำนั้นเข้ามากำกับใจ ใจจะรับรู้เนื้อรู้ตัวตลอดไปเรื่อยๆ จะไม่ถูกตม้ถูกตุนจากกิเลส ตัณหามากจนเกินไปดังที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ชาวพุทธเราแท้ๆ กลายเป็นชาวเปรตชาวผี ชาวหากินของเศษของเดนของกิเลสไปหมด

กิเลสมันเอาของดี ๆ ไปกินหมด เราหากินของเศษของเดนของกิเลสดีแล้วหรือ พวกชาวพุทธเรา อะไรมันเศษเดนของกิเลสแล้วค่อยเอามากิน ๆ ส่วนที่เป็นของดิบของ ดีกิเลสเอาไปกินหมด อะไรที่กิเลสเอาไปกินหมด ว่าเป็นของดีคืออะไร ตับปอดมนุษย์ เรารู้ไหม มันกินตับปอดเสียจนแหลก ที่มานี้มันเอาเลือดเอาผ้าคลุมมาเฉย ๆ ลองเปิด ดูซิมันมีตับมีปอดไหม ไม่ใช่กิเลสเอาไปกินหมดแล้วหรือ ยังโอ้อ่าฟูฟ่าอยู่หรือ โธ่ พุด แล้วเราสลดสังเวช มันผ่านมาหมดแล้วนะการที่มาพุดนี้ ผ่านมาหมดจึงพุดได้อย่างอาจ หาญไม่มีสะทกสะท้าน

สามโลกธาตุจิตนี้ทะลุหมดเลย กิเลสขาดสะบั้นลงไปตั้งที่เคยพุดมาแล้วตั้งแต่ว่า วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ นั้นละวันกิเลสพังจากหัวใจ จิตจ้ำขึ้นมา ตั้งแต่วันนั้นมา มองเห็นโลกนี้เป็น โลกวิทู เต็มภูมิของหนูของแมวของราชสีห์ ภูมิของราชสีห์คือศาสต องค์กรเอก ภูมิของแมวก็คือพวกอัครสาวกทั้งหลาย ภูมิของหนูก็คือพวกเรา ๆ ท่าน ๆ รู้ ขึ้นมา จิตนี้เป็นนักรู้ เมื่อเปิดสิ่งที่ครอบงำจิตใจนี้ออกได้แล้วจะสว่างจ้ำขึ้นมาจากจิตต ภาวนา

พระภาวนาเอาให้ตึนะ มาเรื่อยเปลี่ยนมาเรื่อยมาภาวนา แล้วมาก็มาวัดป่าบ้าน ตาดเป็นสถานที่ลับมิดลับอะไรก็ไม่รู้ละ มิดเป็นมิดแทงหัวใจเจ้าของให้มันแหลมคมเข้าไป อาศัยวัดป่าบ้านตาดเป็นพื้นฐาน ใครมาแล้วออกไปก็บอกว่าเป็นลูกศิษย์หลวงตา บัว ๆ หลวงตาบัวไม่ทราบว่าเป็นตัวอะไรก็ไม่รู้ แล้วก็ไปอวดหยิ่งละที่นี้ อรรถธรรมไม่มี ในใจแล้วขลังไปต่างๆ นานา ถ้าว่าเป็นลูกศิษย์หลวงตาบัวใครมักจะเชื่อ แล้วเอาของ ขลัง ๆ ที่เขาจะเชื่อ ทั้ง ๆ ที่มันปลอมมันนั้นละออกไปหลอกโลก ๆ มันจึงไม่ได้หน้าได้หลัง

ของจริงคืออะไร สุปฏิปันโน อุชฺฐ ญาญ สามิจิปฏิปันโน คืออะไร นี่ละหลักศาสนา แท้เอามาปฏิบัติ สุปฏิปันโน ก็ปฏิบัติหาที่ต้องดีไม่ได้ ตรงแนวตามหลักธรรมหลักวินัย อุชฺฐ ตรง ไม่มีกลมาสาโดยเพื่อสินจ้างรางวัลอะไร ตรงแนว ญาญ เพื่อความรู้แจ้งแทง ทะลุในธรรมทั้งหลาย สามิจิ เป็นผู้ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรมที่น่ากราบไหว้บูชา ตัวเองก็หาที่ตำหนิตัวเองไม่ได้ เป็นที่ภาคภูมิใจในการปฏิบัติของตัว เวลาไปแนะนำสั่ง สอนผู้ใด ธรรมะที่เหมาะสมแล้วนี่เอาไปสอนเป็นประโยชน์เป็นคุณมหาคุณทั้งนั้น นี่ละ ธรรมพระพุทธเจ้าท่านสอนโลก

พวกเรามันเอาตั้งแต่ชี้หุมราชี้หมาแห้งมาสอนโลก โลกมันสกปรกอยู่แล้วเอา อะไรมาสอน ชี้หุมชี้หมามันสะอาดที่ไหน แล้วจะมาสอนโลกที่สกปรกอยู่แล้วมันได้เรื่อง ได้ราวอะไร ก็มีแต่จมลง ๆ ทั้งนั้น ให้พากันตื่นเนื้อตื่นตัว ศาสนาจะไม่มีในเมืองไทย จะ มีแต่ฟันแต่ไฟเผาไหม้ แล้วเยอหยิ่งจองพองตัวด้วยอำนาจของกิเลส ให้ได้ภูมิใจ ในธรรมทั้งหลายในหัวใจตนเองบ้างซิ นี่มีแต่ภูมิใจเห่อไปกับกิเลส ไปที่ไหนมีตั้งแต่

ความร้อนทั่วโลกดินแดน ที่ไหนที่เย็นถ้าลงกิเลสได้นำหน้าแล้วไม่มี มีแต่ฟันแต่ไฟเผาไหม้ทุกหย่อมหญ้านั้นแหละ

ถ้ามีธรรมเป็นเครื่องควบคุมจิตใจ กายวาจา กิริยามารยาทแล้วจะชุ่มเย็นๆ คนเรา เฉพาะอย่างยิ่งสติ นักภวนาถ้าไม่เปลอสติกิเลสเกิดไม่ได้ ให้มันหนาเท่าภูเขา ก็เถอะนะ ที่พูดนี้ได้ทำแล้วนะ ทำด้วยการทดลองทดสอบทุกอย่างเพื่อหาเหตุผล ขอยกต้นเหตุมาให้ท่านทั้งหลายฟัง เรียนหนังสือจากกรุงเทพขึ้นมาจำพรรษาที่อำเภอจักราช โคราช แรงความเพียรใหญ่เลย จิตก็แนบหนามันคงมีสมาธิ ประหนึ่งว่าเต็มภูมิสมาธิ แต่เพราะความไม่เคยรู้ไม่เคยเห็นจึงไม่รู้จักรักษา ขี่มาบ้านตาดนี้มาทำกวดหลังหนึ่งยังไม่เสร็จเลย จิตเข้าสมาธิได้บ้างไม่ได้บ้าง เอ๊ ชอบกลๆ

คือแต่ก่อนมันเข้าได้แน่นปึ๊งๆ เลย เราก็ก้มตัวไป เพราะไม่เคยรักษาว่ามันจะเสื่อมหรือไม่เสื่อม บทเวลามันเสื่อมแล้วฟาดไปเสียปีหนึ่งกับห้าเดือน นี่เหมือนไฟรอกนะ จิตเสื่อมอย่าเข้าใจว่าเป็นของดินนะ ถ้าผู้จิตไม่มีความสงบเรียบร้อยเหมือนตาสีตาสาเขาอยู่ตามท้องนา มันก็อยู่ได้ธรรมดๆ แต่เศรษฐกิจไปจมน้ำมันอยู่ไม่ได้ อันนี้จิตของเราที่มีอรรถมีธรรมเท่ากับเศรษฐกิจแล้วจมนลงด้วยความเสื่อมจากสมาธินี้ แหมร้อนมากทีเดียว ฟาดกันนี้ปีกับห้าเดือน ทดสอบ ก็มาลงกันได้ทีสติ จับคำบริกรรมมัดเข้าหาจิต เอาสติครอบเข้าไปๆ มีสงสัยอยู่จุดนี้แหละ เอาจุดนี้ให้ได้

ความเสื่อมความเจริญมันเสื่อมเจริญมาได้ปีหนึ่งกับห้าเดือน เอาปล่อย อยากเสื่อมเสื่อมไป เจริญแคไหนก็เจริญไป เราจะไม่สนใจยิ่งกว่าคำบริกรรมของเรากับสติติดแนบกันไป คำบริกรรมของเราเราชอบพุทธโธ เอาพุทธโธติดกันเลย เอาตั้งแต่นี้ พอตั้งคำสัจจะหมายความว่าตีระฆังเป้ง พอระฆังเป้งนักมวยต่อยกันเลย อันนี้เอานะลงจุดนี้ละที่นี้ สติไม่ให้เปลอเลย นี่เรียกว่าระฆังเป้งชดกันเลย ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับๆ หูหนวกตาบอดไปหมด อวัยวะนี้ไม่ได้ใช้ ให้มีแต่สติกับคำบริกรรมติดกันอยู่เท่านั้น แล้วก็ค่อยเจริญขึ้นๆ นี่จับได้แล้วนะ

จิตนี้มันอยากคิดอยากปรุงนี่อกจะแตกนะ เพราะความอยากคิดอยากปรุงเป็นเรื่องของกิเลส อวิชชาปจฺจยา สงฺขารา อวิชชาตันให้สังขารสมุทัยคิด ไม่ได้คิดอกจะแตก เอาที่นี้สติฟาดลงไป ไม่ให้มันคิดมันจะไปไหน ออกแตกแตก ชดลงไปสงบ ได้สี่วัน ๓-๔ วันนี่ฟาดกันอย่างหนัก ไม่ได้มองดูอะไรๆ แหละ อยู่คนเดียว อยู่ในภูเขา จากนั้นมาก็ตั้งตัวได้ๆ จึงจับได้ว่าสติเป็นสำคัญ ถ้าสติมีอยู่แล้วกิเลสจะเท่าภูเขาที่มาเถอะ ไม่มีอะไรเหนือสติไปได้ ขาดสะบั้นไปเลยสติเอาพังๆ ได้ นั้นละจึงได้สอนท่านทั้งหลายให้จับให้ดีสติ อย่าให้เปลอ สติสัมปชัญญะ งานอยู่กับจิต งานรอบตัวเรียกสัมปชัญญะ งานอยู่กับจิตโดยเฉพาะเรียกว่าสติ รอบตัวๆ ตลอดเวลา

เป็นมาดั่งที่พูดปัจจุบันนี้ ก็เอาธรรมนี้ละเข้าไปฟาดขาดสะบั้นลงไปเลยจำขึ้นมา นี่เป็น
 ยังไงธรรมพระพุทธรเจ้าแท้เป็นยังไง พวกนั้นพวกกิเลสพาเอาหัวขาดๆ ทีนี้ธรรมเอา
 กิเลสให้หัวขาดเป็นยังไงมันก็รู้อันมาภายในใจ พวกมันตั้งใจนะ

มันเลอะๆ เทอะๆ ไปที่ไหนเห็นแต่ความเลอะเทอะ แม้ที่สุดเข้ามาในวัดนี้ เรา
 เขียนไว้หลายบทหลายบาทนะ หน้าประตูวัดนั้น เขียนอย่างสุภาพเรียบร้อยสวยงาม
 ธรรมดาโลกเขาใช้กันก็มี เขียนแบบอะไรๆ พูดไม่ถูก ไปอ่านเอาก็แล้วกัน อย่างนั้นก็
 เขียนไว้หมด เพราะกิเลสมันร้อยพันพันคม ธรรมะจะมีประเภทเดียวไม่ได้ ต้องมีหลาย
 สันพันคมหลายสันหลายคมถึงจะทันกัน ไปอ่านหรือยังอยู่ที่หน้าวัดนั้น ทีแรกก็ “ที่นี่
 เป็นวัด เป็นสถานที่ภาวนาเพื่อความสงบใจ ไม่มีกิจจำเป็นไม่ควรมาเที่ยวเพ่นพ่าน” นี่
 เป็นภาษาสุภาพเรียบร้อยฟังได้ทุกๆ ไป ไม่แสดงตาไม่แสดงใจ

ขยับเข้าไปอีกตามกลมาของกิเลสที่มันมีเล่ห์เหลี่ยมหลายสันหลายคม ว่า “กู
 จะฟ้องท่านเปา มันมาเที่ยวเพ่นพ่าน” นั่นเห็นไหม พวกนี้พวกหนัดต้องเอาท่านเปา
 ฟาดเอา มันมาเที่ยวเพ่นพ่าน ไปอ่านดูหน้าวัดนั้น เขียนไว้หลายบทหลายบาท เป็นของ
 เล่นเผลอ กิเลสมันมีหลายสันพันคม ธรรมะต้องมีหลายบทหลายบาทร้อยสันพันคม ถึง
 ขนาดนั้นมันยังไม่ได้อ่านนะที่ว่านี้ มันมาแก๊งๆ อยู่ข้างในแล้ว มันไม่ได้อ่านหนังสือ
 ที่ว่าจะฟ้องท่านเปา ดีไม่ดีมันจะบอกว่า ให้ยกโคตรไปฟ้องท่านเปาเราจะอยู่สบายของ
 เรามันจะว่าอย่างนั้นกิเลส ให้ยกโคตรไปเลยไปฟ้องท่านเปาเขาไม่กลัว กิเลสตัว
 เพ่นพ่านเขาไม่กลัว ให้ยกโคตรไปฟ้องท่านเปาเลยเขาจะวางใจ ให้ระวังนะ เดี่ยวมันจะมี
 โคตรท่านเปาขึ้นตรงนั้นนะ เข้าใจ

เมื่อคืนนี้เป็นหวัด ไอแทบเป็นแทบตาย ท่านเปาเป็นหวัดเมื่อคืนนี้ ท่านเปา
 เกือบตาย หายาเม็ดหนึ่งแก้หวัดก็ไม่มี แล้วท้องก็เสีย หายาแก้ท้องก็ไม่มี ห้องหลวงตา
 บัวไม่มีทั้งยาแก้ท้องยาแก้หวัด มาค้นหาอะไรไม่มี นี่จะว่าผิดหรือถูกประการใด หรือ
 หลวงตาบัวกลัวตายวุ่นหายาอย่างนั้นหรือ หรือพระทั้งหลายมันโง่เป็นขอนแก่น
 พิจารณาซิ หลวงตาบัวก็มีลูกศิษย์ลูกหาสอนเพื่อความเฉลียวฉลาด แล้วทำไมเวลาเมื่อ
 คืนนี้เป็นทั้งสองอย่าง เป็นไข้เป็นหวัดด้วย เอายาแก้หวัดมา ไม่มียาสักเม็ดหนึ่ง
 ท้องเสียเมื่อคืนนี้ หายาแก้ท้องก็ไม่มี แม้เม็ดเดียวไม่มี มันเป็นอย่างไงพิจารณาดูซิ

ที่ว่าหลวงตาบัวได้ลูกศิษย์มีแต่ขอนแก่นๆ หรือหลวงตาบัวเป็นหัวหน้าขอนแก่น
 มันถึงเป็นอย่างนั้น น่าคิดไหมเหล่านี้ นี่ละที่เราไม่ให้พระเข้าไปยุ่งกับเรา พอเข้าไปบิ๊
 มันขวางแล้ว คนหนึ่งใช้ปัญญา คนหนึ่งเอาขอนแก่นชนเข้าไป มันเข้ากันไม่ได้ ไม่
 จำเป็นขึ้นกฎเราไม่ได้นะ พอขึ้นไปมันจะเห็นทันทีเลย พูดให้มันชัดเจนมันเป็นอยู่ใน
 หัวใจนี้ มันจำมันครอบรอบอยู่ นี่ ถึงเจ้าของจะเป็นเหมือนขอนแก่นใจไม่ได้เป็นนะ นั่นละ

ธรรม เอาไว้ที่ไหนก็เป็นธรรมล้วนๆ แล้วดูพระดูเณรเข้าไปเกี่ยวข้องจะเห็นความบกพร่อง สิ่งที่ดีที่ทำวางไว้เป็นเครื่องตีตราเจ้าของว่าเป็นคนโง่หรือคนฉลาด พระโง่หรือพระฉลาด ขึ้นมาทำนี่เป็นยังไงๆ

บางที่เราทำต้องทดสอบทดลองทุกอย่างนะ นี่ละสอนลูกศิษย์เพื่อความเฉลียวฉลาด หากมีแง่หนึ่งแง่ใดเอาไว้อย่างนั้นให้พวกพระนี่ขึ้นไป ขึ้นไปถ้ามีการปฏิบัติตามในแง่ที่เราวางนัยๆ เอาไว้นั้น ก็แสดงว่ามีความฉลาด ถ้าไปแล้วชนตุมๆ นี่มีตั้งแต่ว่ามันไม่ได้ติดทางเท่านั้นละพระ เข้าใจหรือยังพวกนี้นะ อย่างนั้นละเราทดลองพระ ของง่ายหรือ ผ่ากิเลสมันของเล่นเมื่อไร โธ ได้เข้ามาแล้วทำมาแล้ว เพราะฉะนั้นจึงเอาออกมาใช้ข้างนอกนี่จนกระทั่งถึงว่าจะอยู่กับหมู่เพื่อนไม่ได้จะให้ว่าไง คือกิเลสมันแหลมคมขนาดไหน มีแต่กิเลสครอบๆ หูหนวกตาบอดๆ ทำอะไรหลับหูหลับตาทำ มันไม่ได้ลืมตา คือสติปัญญาทำลาย แล้วกับศาสนา มันเข้ากันได้ยังไง มันอดคิดไม่ได้นะนี่ เอละให้พร

เมื่อคืนนี้มันเป็นสองยามโรคเมื่อคืนนี้ ทั้งไอทั้งจาม ไออย่างพิลึกพิลั่นเสียด้วยนะเมื่อคืนนี้ ทั้งไอทั้งจามอะไร มาค้นหาในกฎนั้นไม่มียาแก้หวัดสักขวดสักเม็ดเลยนี่อันหนึ่ง ท้องก็เสียเมื่อคืนนี้ มันเป็นอะไรก็ไม่รู้นะ มันบันดลบันดาลอะไรก็ไม่รู้ ท้องเสียถ่ายท้องเรี่ยราดใส่สบง แล้วมาหา ยาแก้ท้องก็ไม่ มีสักเม็ดเดียว ยาแก้ท้องก็ไม่ มียาแก้หวัดก็ไม่ มี นั่นละกฎหลวงตาบวทั้งหลังเลยนะ ทั้งๆ ที่พระเณรอุปถัมภ์อุปฐากตลอดเวลารอบด้าน แต่เวลาจำเป็นไปหา ยาแก้หวัดหนึ่งก็ไม่ มี ยาแก้ท้องเม็ดหนึ่งก็ไม่ มี มันอดคิดได้ไหม สอนคนให้มีความเฉลียวฉลาด มันเป็นอย่างนี้อัดคิดได้ไหม พิจารณาซิ

มันอยู่แบบอิสระพระเหล่านี้ละ มันลื้ม อาจารย์โย เม ภนฺเต โหทิ ไปหมดแล้ว เป็นอิสระลื้มเนื้อลื้มตัวไปหมดแล้ว เราก็ไม่ชอบให้ใครเข้ามายุ่ง ให้ทำงานอื่นแทน อาจารย์โย เม แต่ครั้นแล้วมันก็ลูกกลมเข้าไปจนไม่มองดูหน้าอาจารย์เลย มันก็พิลึก เนอะ เอละนะที่นี้ ต่อไปสั่งให้ใครไปประกาศโฆษณาหรือตีเกราะประชุม บอกว่าวัดป่าบ้านตาด ขาดการตุนอันหนึ่ง ขาดการตุนว่า อย่ามาเที่ยวแฟนฟ่าน แล้วถือค้อนเจ็ดเจ็ดไว้ เข้าใจไหม เอาติดไว้สองนั้นนะ คือมันขาดอันนี้มันจึงบกพร่องวัดป่าบ้านตาดเดี๋ยวนี้นะ ให้ทำการตุนเจ็ดเจ็ดเอาไว้ ถือไว้นี้ใครมาตีเลย อันนี้มันอาจจะค่อยดีขึ้น หรือมันยิ่งจะเลวลงก็ไม่รู้ นะ มันยังงัยกัน

ใครเป็นช่างการตุน ไปหานายช่างมา เขียนการตุนติดไว้ประตูทั้งสองข้าง การตุนเจ็ดเจ็ดเอาไว้ มันเป็นอย่างงัย ตั้งแต่กูจะฟ้องท่านเปา มันมาเที่ยวมันก็พอแล้ว ใช้ไหม มันยังไม่ถึงอีก ต้องเอาการตุนเข้ามาอีกซิ ลื้มแล้วพระเท่าไร (๓๖ ครับผม) ๓๖

เอ๋อ ข้อวัตรปฏิบัติของพระของเณรที่ฉันนี้เรียบร้อยแล้ว เราก็อนุโมทนาด้วยว่า เรียบร้อยมาตั้งเดิมอยู่แล้วไม่บกพร่อง ทำข้อวัตรปฏิบัติปิดกวาดเช็ดถูซึ่งเป็นส่วนรวม เรียบร้อยมาโดยลำดับ แต่ผู้ที่เด่นๆ ก็คือพระฝรั่ง มีองค์หรือสององค์นี้เด่นมากเป็นพิเศษ ทำข้อวัตรปฏิบัติปิดกวาดเช็ดถูหาเก็บใบไม้ไปทำอะไร

มีพระชื่อว่าอะไรนะองค์หนึ่ง (ครูบาซอ) เออ นั่นแหละองค์นี้เก่งมากทำข้อวัตรปฏิบัติ เราก็อดไม่ได้เราเดินผ่านไป เห็นท่านกำลังทำข้อวัตรปฏิบัติหาเก็บใบไม้ คือปิดกวาดเรียบร้อยแล้วท่านยังไปตามเก็บ เช่นอยู่ในตำหนักท่านยังตามเก็บใบไม้ พอดีท่านทำอยู่ประตุ เราเดินจากไปก็ไปเจอกัน เห็นท่านกำลังเก็บใบไม้ เอ๋อ อีส เวิร์ กู๊ด เราว่าไปเลย อีส เวิร์ กู๊ดๆ เราก็ไปเลย มันหากมีข้อหนึ่งจนได้ บอกว่า อีส เวิร์ กู๊ด เมื่อคืนนี้ มันรุนแรงอยู่นะ ไม่ทราบเป็นยังไง เป็นมาพร้อมๆ กัน เป็นหวัดไอเสียจน แล้วต้องเสียด้วยเมื่อคืนนี้ ขึ้นพร้อมๆ กัน เพราะฉะนั้นจึงว่ามาคว่ำใส่ยาแก้หวัดก็ไม่มี มาคว่ำใส่ยาแก้ท้องก็ไม่มี มันเป็นอย่างนี้

หลังจันทัน

(หลวงตามेतตามอบเครื่องตมยาสลบ ๑ เครื่องและรถพยาบาล ๑ คันให้แก่โรงพยาบาลจังหวัดเลยตามที่ขอ) ได้สนุกทำบุญให้ท่าน เราคราวนี้ช่วยโลกจริงๆ นะ ที่ว่าประกาศออกเราจะเป็นผู้นำก็นำจริงๆ อย่างออกหน้าออกตาตั้งแต่บัดนั้นมา อะไรเพื่อส่วนรวมทั้งนั้นเลย ทองคำเราก็ได้ตั้ง ๑๑,๐๐๐ กำลังจะถึง ๕๐๐ กิโลละมัง เข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว ไปหาที่ไหนได้ง่ายๆ ทองคำตั้ง ๑๑,๐๐๐ กำลังจะถึง ๕๐๐ กิโล เรียกว่า ๑๑,๕๐๐ ก็ไม่ผิด เพราะไม่กี่วันก็จะถึง มันมาทุกวันๆ ทองคำเป็นกอบเป็นกำเข้าสู่คลังหลวง เป็นเครื่องหมายของการช่วยชาติของเราคราวนี้ ที่มันจะจมปี ๒๕๔๐ เราไม่ลืม เราสะเทือนใจมากถึงร้องไห้เลยเชียว

ที่ร้องไห้ก็คือคิดถึงปู่ย่าตายายของเรา ที่พาอุปถัมภ์มาด้วยความสงบรมเย็น เรื่อยมาเมืองไทยเรา ไม่ได้มีความเดือดร้อนอะไร มีความสงบรมเย็น เป็นเมืองอยู่ชาวอุ้น้ำเรื่อยมา แล้วก็มาเจอเอาปี ๒๕๔๐ อะไรๆ จะจมลงหมด มองดูหมุหมาเปิดไก่ผู้คน หัวจ่อลงทะเลแห่งความล่มจมมันก็วักขึ้นมาละซิ เอ้า จะช่วย อย่างนั้นละเอาจริงด้วยนะเรา ถ้าว่าว่าจริงนะไม่ได้ทะเลาะทะเล ช่วยตั้งแต่นั้นมา ผลแห่งการช่วยชาติของเราคราวนี้เด่นมากอยู่นะไม่ใช่เล่นๆ เช่นอย่างทองคำก็ได้ตั้ง ๑๑,๐๐๐ บอกว่า ๕๐๐ เลย เพราะกำลังจะถึงห้าร้อย ๑๑,๕๐๐ กิโล

ดอลลาร์ได้เข้า ๑๐,๒๐๐,๐๐๐ กว่า จากนั้นก็หักมาช่วยเงินไทยดั่งที่เล่าให้ฟังแล้ว คือเดี๋ยวนี้เงินไทยกับดอลลาร์ไปด้วยกัน ออกปลุกนั้นสร้างนี้ เฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาลออกตลอด อย่างนี้ละออกตลอด เราช่วยจริงๆ เราช่วยชาติเราช่วยจริงๆ

บอกตามความจริงทุกอย่าง คือเราพอแล้ว ในหัวใจพอหมด พูดแล้วสารุ เราพูดตามหลักความจริงตามธรรมนั่นเอง คือธรรมมีความพอ นี่เราถึงขั้นพอเราก็บอกเราพอ พอในหัวใจ ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วพอ จากนั้นปล่อยหมด มีความเมตตาเข้าแทรก ความเมตตานี้ครอบคลุม ไปที่ไหนมีแต่ความเมตตา

ตามถนนหนทางไป เขามาขายของ เขาชื้อมอเตอร์ไซค์มีสินค้ำอะไรอยู่นั้น จอดรถซื้อของเขา ของก็เอาสักชิ้นหนึ่งเท่านั้นละ แล้วมอบเงินให้เขาอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ ไปเรื่อยๆ นี่ความเมตตา ไปไฟเขียวไฟแดงเหมือนกัน ถึงไฟเขียวเราผ่านไป แล้วต้องจอดให้พวกขายดอกไม้ เขาขายดอกไม้เขาจะได้ จอดให้เขาไปเอา อย่างนั้นละ แม้แต่รถนำเรามี รถนำไปเราก็บึ่งรถนำข้างหน้าไปถึงนั้นให้จอดไฟเขียว ให้พวกขายดอกไม้ไปเอาเงินเสียก่อนแล้วค่อยไป ความสงสารไม่ใช่อะไรนะ มันไม่มีอะไรติดเตี้ยนี้ มันอ่อนน้อมไปหมดทั่วโลกธาตุ ใครจะมีเท่าไรๆ เราไม่มีฯ หมด เรียกว่าเราไม่มีอะไรกับใคร กิริยาอาการที่แสดงต่อสมมุติทั้งหลายเป็นธรรมดาตั้งที่เห็นนี้ มีที่น่าต้องติที่นำชมเชยเป็นธรรมดา เพราะสมมุติ ธรรมชาติอันนั้นเป็นอย่างนั้นหาที่ต้องติไม่ได้แล้ว

โกดังนี้ก็โกดังสำหรับใส่ของ เต็มนะนั่นโกดัง โรงพยาบาลต่างๆ มาให้มาได้เลย ไม่ว่าจะมาใกล้มาไกล มีสองระยะ ตั้งแต่ อุบล โคราช อุตรดิตถ์ ออกไปทางโน้นให้พิเศษๆ ส่วนวงในเข้ามานี้ให้ธรรมดา แล้วก็เติมน้ำมันให้ทุกคันรถเลย เราให้อย่างนั้นตลอด พระรุณีสัยเสียด้วย เพราะเราทุกสิ่งทุกอย่างจริงจังทุกอย่าง ถ้าอย่างสั่งอย่างนี้ก็เคลื่อนไม่ได้นะ ถ้าเคลื่อนตรงไหนซัด ดีไม่ดีไล่พระหนีจากวัดนี้ของง่ายเมื่อไร จริงจังมากทุกอย่าง ที่อยากจะเป็นประโยชน์ กลับจะทำประโยชน์ส่วนใหญ่ให้เสียเพราะคนๆ นี้ ไล่คนนี้หนี ประโยชน์อันนั้นจะยัง นั้น เข้าใจไหม ไม่ใช่ไล่เฉยๆ นะ เทียบเคียงปั๊บปั๊บทันทีเลย ให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ